

Arrest

nr. 293 744 van 5 september 2023
in de zaak RvV X

In zake: X
VOOGD: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 09 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 05 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS loco advocaat M. LYS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 20 juli 2021, dient op 22 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 31 januari 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 4 januari 2023.

1.3. Op 9 maart 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 14 maart 2023 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een soennitische Pashtun te zijn. Je bent afkomstig uit Katan Nawab Jabarkhan, district Surkhrod, provincie Nangarhar en je haalde de volgende feiten aan in het kader van je verzoek om internationale bescherming:

Je vader werkte als commandant van de Afghan Local Police (ALP) in Alishang, Laghman provincie. De taliban vroegen hem om ofwel met hen samen te werken of om te stoppen met zijn job maar je vader weigerde dit. Gedurende een jaar werd je meermaals tegengehouden door de taliban, ze vroegen je van alles over je vader en sloegen je omdat je geen baard had.

Een maand of anderhalve maand voor je vertrek vond er een explosie plaats in je ouderlijke huis. Je bracht een paar dagen door in het ziekenhuis waarna je bij je maternale oom ging wonen in Hijarad dorp, Darwanda, samen met je familie.

Rond februari 2021 ben je samen met je vader weggevlucht uit Afghanistan. Jullie reisden via Pakistan tot in Iran. Tussen Iran en Turkije raakte je van je vader gescheiden. Je reisde alleen verder. Via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en een aantal onbekende landen kwam je op 20 juli 2021 in België aan. Twee dagen later verzocht je om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Je vader keerde ongeveer zeven à acht maanden geleden terug naar Afghanistan omdat hij dacht dat het veilig was. Hij bleef gedurende ongeveer 20 dagen in Hijarad dorp en is toen terug vertrokken uit Afghanistan omdat zijn leven in gevaar was.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban. Ze zouden je doden omdat je naar Europa vluchtte en je in hun ogen ongelovig geworden bent gezien je in een Westers land verblijft en omwille van de job van je vader.

Ter ondersteuning voor je verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten neer: een kopie van twee documenten in verband met de job van je vader, een kopie van de bankkaart van je vader, 18 foto's van je vader, een origineel document van het rode kruis in verband met toelating om te mogen werken, je originele CV, een originele brief geschreven door jou met opmerkingen van medewerkers van het opvangcentrum.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen voor het CGVS blijkt dat je jouw land ontvluchtte wegens vrees voor de taliban die een probleem hadden met het werk van je vader en dat je bij terugkeer ook vreest als ongelovige beschouwd te worden. Na grondig onderzoek van je asielrelaas dient te worden vastgesteld dat je er

niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij het beroep van je vader als commandant van de ALP. Je kennis over de werkzaamheden van je vader bij de ALP was vaag en ontoereikend. Hoewel niet van je wordt verwacht dat je tot in de kleinste details kan vertellen over het werk van je vader, mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete taken en activiteiten, zeker omdat dit werk aan de basis zou liggen van je vlucht uit Afghanistan. Je verklaringen waren echter oppervlakkig. Je gaf aan dat je vader sinds twee of drie jaar voor de ALP werkte en dat hij volgens jou nooit een andere job voor de overheid heeft gehad. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 17, 18) Je zei dat je vader een opleiding kreeg op zijn job, maar je weet niet of hij er één of meerdere volgde. Je toonde een certificaat van een opleiding ALP die je vader A.B. volgde van 21.09.1935 tot 18.10.1395, wat overeenkomt met 11 december 2016 tot 7 januari 2017. (zie groene map, doc nr. 1, eerste bladzijde) Zelfs indien je vader meerdere opleidingen heeft gevolgd, komt de datum van de opleiding niet overeen met je verklaringen, aangezien je zei dat je vader slechts twee à drie jaar voor de ALP werkte en jullie rond februari 2021 Afghanistan verlaten hebben. Daarenboven wist je amper iets te vertellen over hoe en wanneer je vader commandant is kunnen worden. Gevraagd hoe dat is gelopen, zei je dat je dat niet weet, maar dat hij misschien commandant werd omdat hij een opleiding volgde of dat hij iets had bereikt. Je verklaarde verder dat je vader waarschijnlijk eerst een jaar of anderhalf jaar 'probeerde' en dat hij nadien commandant werd. (npo p. 17, 18) Indien je vader commandant werd van de ALP, mag toch verwacht worden dat je daar meer over zou kunnen vertellen en er zelf vragen over zou gesteld hebben aan je vader. Te meer gezien je samen met je vader Afghanistan verlaten hebt en de kans had om hem vragen te stellen toen jullie samen reisden tot in Iran, en toen je zeven of acht maanden geleden nog telefonisch contact had met je vader. (npo p. 17) De job van je vader is immers direct gelinkt aan de problemen die je beweerde gehad te hebben in Afghanistan en die je tot een definitief vertrek uit Afghanistan hebben gedwongen. In die zin is de job van je vader bijgevolg relevant in het kader van je verzoek om internationale bescherming in België en kan niet worden ingezien waarom je er geen vragen over zou stellen aan je vader om je een beter beeld te vormen van wat hij deed.

Zelfs indien aangenomen zou worden dat je vader effectief de commandant van de ALP was in Alishang, hetgeen niet het geval is, kon je niet aannemelijk maken dat je als gevolg van je vaders job gevisieerd werd of zou worden door de taliban. Je maakte immers niet aannemelijk dat je vader bedreigd werd door de taliban.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je haalde aan dat ja vader gevlucht is omwille van problemen met de taliban. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan je verklaringen hierover.

Je wist weinig te vertellen over hoe je vader bedreigd werd door de taliban. Zo was je helemaal niet op de hoogte van hoe en sinds wanneer dit gebeurde. (npo p. 20) Net zoals met de details van je vaders job, kan ook hier verwacht worden dat je hierover met je vader gesproken zou hebben om meer details te bekomen.

Daarnaast verklaarde je dat je vader terugkeerde naar Afghanistan nadat jullie eerst samen vertrokken waren. Je had de laatste keer contact met je vader zo een acht à zeven maanden geleden toen hij in het dorp van je maternale oom was. Na de machtsovername door de taliban hadden mensen hem gezegd dat het rustig was in Afghanistan waarop je vader besloot terug te keren. (npo p. 9, 10) Je denkt dat je vader met zijn collega's gepraat had. (npo p. 11) Je gaf aan dat de mensen met wie je vader werkte en zijn oversten allemaal gevlucht zijn na de machtswissel en dat sommigen dood zijn. (npo p. 12) In dat opzicht is het zeer vreemd dat je vader zou terugkeren naar Afghanistan nadat hij volgens jou met

collega's contact had. Dat collega's gevlucht waren en zelfs gedood werden, is immers een serieuze tegenindicatie dat het voor je vader veilig was om naar Afghanistan terug te keren. Het gedrag van je vader staat dan ook haaks op het beweerde risico dat hij zou lopen in Afghanistan. Het is niet aannemelijk dat je vader zou besluiten naar Afghanistan terug te keren indien hij voordien reeds een vrees koesterde voor de taliban. Dit gegeven valt niet te rijmen met de aangehaalde vrees en bedreigingen van de taliban.

Je vertelde dat je vader na vijftien à twintig dagen Afghanistan opnieuw verliet. (npv p. 9) Gevraagd wat er die periode was gebeurd zodat je vader besloot om een tweede keer het land te verlaten, zei je dat hij voor zichzelf had gezien dat de taliban mensen targetten, maar dat er met hem zelf niets gebeurd was. (npv p. 11) Het feit dat je niet kan concretiseren hoe je vader tijdens die twintig dagen tot de conclusie kwam dat hij toch niet veilig was en dat hij persoonlijk geen problemen kende, bevestigt verder dat het niet geloofwaardig is dat je vader iets te vrezen heeft voor de taliban.

Er konden daarnaast nog een aantal zaken worden vastgesteld die de geloofwaardigheid van je relaas verder ondermijnen.

Zo vermeldde je tijdens je gehoor plots dat er een explosie had plaatsgevonden in je ouderlijk huis in Katan Nawab Jabarkhan, hoewel je hier niets over vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). (npv p. 10) Gevraagd waarom, zei je dat je het misschien vermeld had. In de notities van DVZ is hier echter geen spoor van terug te vinden. De aanslag op je huis is echter een zeer ernstig vervolgingsfeit dat de kern van je relaas raakt. Bijgevolg kan redelijk verwacht worden dat je dit feit spontaan verteld van aan het begin van je asielprocédure. De complete omissie van het vermelden van de aanslag bij DVZ doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Je was bovendien ook incoherent en vaag over de explosie. Zo zei je eerst dat de explosie lang voor je vertrek plaatsvond, maar iets later bleek dat het een maand of anderhalve maand voor je vertrek was. (npv p. 10, 11) Je wist ook niet wie of wat de explosie veroorzaakt had. Je sprak van een 'bang' maar kon niet zeggen of het een bom, raket of iets dergelijks was, want die dingen interesseren je niet. (npv p. 11) Bovenstaande incoherente en vage info doet verdere twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van de aanslag.

Je legde daarnaast inconsistente verklaringen af over waar in Afghanistan je woonde in de laatste periode voor je vertrek. Na de explosie bracht je een paar dagen in het ziekenhuis door waarna je bij je maternale oom ging wonen in Hjarad dorp tot aan je vertrek uit Afghanistan. (npv p. 10, 11, 21) Wanneer je aan het begin van het gehoor werd gevraagd of je ooit nog op ander plaatsen woonde dan in je geboortedorp, legde je uit dat je soms naar het huis van je maternale oom ging voor een paar nachten. (npv p. 7) Je gaf echter niet aan dat je de laatste weken in Afghanistan samen met je familie bij hem woonde nadat jullie huis vernietigd was door een explosie. Het is bevreemdend dat je het verblijf bij je maternale oom pas aanhaalde eens je over de explosie begon.

Bovenstaande vaststellingen doen stuk voor stuk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door jou aangehaalde problemen met de taliban, waardoor niet kan worden aangenomen dat je vader een probleem had met de taliban.

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming aannemelijk te maken. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat je vader problemen kende met de taliban, kan ook niet ingezien worden waarom jij problemen zou hebben met de taliban omwille van de job van je vader.

Wat betreft de overige documenten die je hebt voorgelegd in het kader van je procedure en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen, moet het volgende worden opgemerkt. Het tweede werkgerelateerde document is een wapenvergunning van je vader waar instaat dat hij een teamleader was van de ALP in district Alishang. In dit verband dient gewezen te worden op de objectieve landeninformatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan je administratief dossier, en waaruit blijkt dat er een grote mate van corruptie en documentfraude heerst in Afghanistan, waardoor de bewijswaarde van deze stukken sterk gerelativeerd dient te worden. Hoe dan ook kunnen aan door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover de stukken gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Wat betreft de

18 foto's van je vader, moet er worden opgemerkt dat je niet aantoont dat de persoon op de foto's je vader is, deze foto's kunnen van eender wie zijn. Je toont je band met deze persoon niet aan. De Kabul bankkaart toont enkel aan dat A.B. een bankkaart had. Het document van het rode kruis, je CV en de brief die je zelf schreef zijn indicaties van hoe je hier in België leeft en werkt, maar hebben verder eveneens geen bewijswaarde voor wat betreft de door u aangehaalde asielmotieven.

Uit al de bovenvermelde elementen samengenomen, die een voor een afbreuk doen aan je geloofwaardigheid, kan enkel geconcludeerd worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan je verklaringen omtrent de problemen die jij en je vader hadden met de taliban omwille van je vaders job en het daarmee gepaard gaande risico op verloving dat je zou lopen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte

aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van

de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dergelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_l_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt

uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Tijdens het gehoor op het CGVS wierp je op dat je bij terugkeer naar Afghanistan vreest dat de taliban je zullen zien als een ongelovige omdat je nu in Europa bent, je alcohol en meisjes hebt gezien. Het etiket van 'ongelovige' zou genoeg kunnen zijn om je te doden. (npo p. 15)

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de

maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit je verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst. Bovendien brengt jezelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient dat concreet aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Je maakte niet aannemelijk dat je in die mate verwesterd bent, dat je niet meer zou kunnen integreren in de Afghaanse maatschappij of dat je vervolgd zou worden door de taliban.

Je zei dat je in Afghanistan zou moeten leven volgens de regels en keuzes van de taliban. Je verwees naar het verplicht laten staan van je baard in Afghanistan, je haar op een bepaalde manier dragen, het al dan niet dragen van een ketting en bepaalde kledij. De voorkeur om een bepaalde kledingstijl te dragen, volstaat echter niet om aan te tonen dat het voor jou onmogelijk of ondraaglijk zou zijn om zich aan te passen aan de vigerende normen inzake kledij in de Afghaanse maatschappij. Daarenboven kan een eventuele aanpassing van je kledingstijl om zich aan te passen aan de in Afghanistan geldende normen en gewoontes niet beschouwd worden als een inbreuk op jouw fundamentele rechten. Je haalde trouwens zelf aan dat er geen reden is waarom je niet opnieuw de traditionele Afghaanse kledij zou kunnen dragen. (npo p. 16)

In België is er meer vrijheid, je kan hier je eigen keuzes maken, met vrouwen samenwerken op het werk en leven zoals een Belg. Je haalde aan dat je de Belgische manier van leven hebt overgenomen, waarmee je bedoelt dat Belgen vriendelijk zijn en zich niet bemoeien met wat andere mensen doen. Op die manier maakt het jou ook niets uit hoe iemand zich kleedt en of iemand een hoofddoek draagt. (npo p. 15, 16) Je gaf aan dat jouw islam niet dezelfde islam is als die van de taliban, gezien jij andere religies respecteert. (npo p. 12) Er moet op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen (bijvoorbeeld persoonlijke keuzes maken, sociale omgang, respect voor andere mensen...) gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en je toonde niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden. Voor zover je aanhaalde dat je niet hetzelfde soort leven zou kunnen hebben in Afghanistan als je in België hebt, met

name dat je in België met vrouwen kunt samenwerken en je je niet bemoeit met hoe andere mensen hun religie beleven, moet worden benadrukt dat dergelijke zaken niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknutting of inperking tot onmenselijke behandeling zou kunnen leiden.

Je voogd en advocaat merkten op dat je je inspant om je te integreren in België en zeer goed Frans praat. (npo p. 22, 23) Je legde een paar documenten neer om dat aan te tonen. Je CV toont aan dat je al een paar jobs hebt gehad in België, het document van het rode kruis toont aan dat je de toelating hebt om te werken. De brief die je zelf schreef en die werd ondertekend door een aantal mensen, waaronder vrouwen, toont aan dat je goed Frans spreekt en inderdaad moeite doet om te integreren in België. Echter betreft dit alles een begin van bewijs van uw bereidheid tot een normale integratie in de Belgische maatschappij, dewelke op zich geenszins volstaat om te kunnen besluiten dat je je bij terugkeer naar Afghanistan niet opnieuw zou kunnen aanpassen aan de daar geldende normen en waarden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/1, § 3 en § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker wijst erop dat er sprake is van een gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie in Afghanistan. Dienaangaande verwijst hij naar UNHCR "Guidance Note on the Internationale Protection Needs of People Fleeing Afghanistan" van februari 2023, naar EASO, "Afghanistan Country Focus: Country of Origin Information Report" van januari 2022 en naar het arrestnummer 270.813 van de Raad van 31 maart 2022. Vervolgens gaat hij in op de recente analyse van Nansen van 16 juni 2022 omtrent het gebruik van beleidsrichtlijnen van het UNHCR en het EUAA in Afghaanse dossiers, waaruit hij uitvoerig citeert en besluit dat er een voortdurend en ernstig gebrek is aan actuele, accurate, duidelijke, complete, evenwichtige, betrouwbare en zorgvuldig verkregen informatie waardoor het nog steeds niet duidelijk is of er met zekerheid vastgesteld kan worden dat er geen nood is aan internationale bescherming. Volgens hem dient daarom het voordeel van de twijfel te worden toegekend.

M.b.t. zijn vluchtrelaas volhardt hij in zijn verklaringen en is hij de mening toegedaan dat de verwerende partij haar beoordelingsbevoegdheid op een al te subjectieve wijze heeft uitgeoefend waardoor haar discretionaire appreciatiemarge werd overschreden en haar onderzoeks- en motiveringsplicht is geschonden.

Hij wijst op de tekortkomingen in het geloofwaardigheidsonderzoek en de invulling van de gedeelde bewijslast van de verwerende partij, waarna hij vervolgens aanstipt dat hij stukken voegt bij het verzoekschrift, die bepaalde overwegingen van de verwerende partij onderuit halen. Hij preciseert dat hij

de taskara van zijn vader neerlegt alsook 13 foto's waarop hij samen met zijn vader is te zien, waardoor de twijfel omtrent de familiale link wordt weggenomen.

Hij vervolgt dat er een aantal elementen in zijn relaas onbetwist zijn, die volgens hem volstaan om de beoordeling van de gegrondheid van zijn vrees erop te baseren. Hij stipt aan dat niet betwist wordt dat de man afgebeeld op de foto's ook commandant is. Nu hij thans aantoont dat het wel degelijk zijn vader is, kan niet langer worden betwist dat zijn vader lokale politiecommandant was. Daarnaast wordt niet ontkend dat hij de oudste zoon is en dat hij minderjarig is, zowel op het moment van de gebeurtenissen als tijdens zijn lange vluchttraject als tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij verwijt de verwerende partij niet afdoende rekening gehouden te hebben met zijn minderjarigheid en de impact ervan zowel op zijn ervaringen zelf als op de herinneringen en de reproductie ervan.

Hij kaart aan dat zowel de Raad als de verwerende partij erkennen dat specifieke profielen een verhoogd risico lopen in geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan omwille van zowel hun banden met ordediensten onder het voormalige regime, als de negatieve perceptie die terugkeerders met specifieke, concrete en geïndividualiseerde risico verhogende elementen, te beurt valt.

De terugkeer van zijn vader naar Afghanistan is helemaal niet vreemd, zoals de verwerende partij voorhoudt, doch valt duidelijk te situeren in de periode dat de taliban een amnestie had afgekondigd voor het overheidspersoneel van het vorige regime en een oproep deed om terug te keren naar het land, wat blijkt uit objectieve landeninformatie. Het kan hem geen gebrek aan concrete bevindingen aangaande de ervaring van zijn vader verweten worden nu het niet abnormaal is dat een jongeling enkel veronderstellingen maakt over de beweegredenen van een volwassene.

Hij maakt melding van een ontoelaatbare onderzoekstechniek in hoofde van de protection officer nu die hem onder druk zou hebben gezet en in verwarring zou hebben gebracht m.b.t. zijn laatste verblijfplaats. De gehanteerde methode gaat volgens hem volledig in tegen de aanbevolen methode van het 'free narrative'. Hij benadrukt dat hij nooit langer dan een paar dagen bij zijn oom heeft verbleven en dat zijn moeder met het gezin er wel naartoe is verhuisd na de explosie in hun huis en na zijn vertrek uit Afghanistan. Hierbij stipt hij aan dat zijn verklaringen aan het einde van het verhoor bij de DVZ niet werden voorgelezen, noch vertaald werden naar het Pashtou, zoals ook blijkt uit de nota's van de verwerende partij (NPO, p. 4). Hij meent dat de procedure aldus een vormgebrek vertoont wat aanleiding geeft tot de vernietiging van de bestreden beslissing of minstens op basis van artikel 17 van het KB van 11 juli 2003.

Volgens hem volstaat het geenszins dat de verwerende partij de door hem neergelegde stukken van de baan schuift, louter door te motiveren dat ze op illegale wijze kunnen worden verkregen. Hierdoor komt de verwerende partij niet tegemoet aan de onderzoeksplicht en de gedeelde bewijslast. Hij meent ook dat *in concreto* dient te worden nagegaan of de voorgelegde foto's al dan niet vervalst of in scène gezet zijn.

Verzoeker wijst er vervolgens op dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van het vluchtrelaas onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn jeugdige leeftijd, zowel op het moment van de gebeurtenissen als op het moment van zijn vertrek en van het persoonlijk onderhoud. Hij benadrukt dat hij uit Afghanistan vertrokken is als niet-begeleide minderjarige waardoor zijn verzoek met grote voorzichtigheid moet worden onderzocht. Hij meent dat de protection officer hem had moeten confronteren met de vastgestelde tegenstrijdigheden tijdens het persoonlijk onderhoud. Door in de beslissing "vraagtekens te plaatsen" bij de geloofwaardigheid van zijn relaas, voegt de verwerende partij volgens hem op onwettige wijze voorwaarden toe aan de bewijslast die op hem rust.

Onder wat hij noemt "ten gronde" betoogt hij dat zijn vervolgingsvrees wel degelijk gegrond is nu die erin bestaat dat hij als familielid van een persoon die bij de veiligheidsdiensten onder de vorige Afghaanse regering werkte een profiel heeft dat door de taliban wordt gevisieerd. De landeninformatie die de verwerende partij inroept, bevestigt de risico's voor personen die beschouwd kunnen worden als aanhangers van de voormalige Afghaanse regering zowel als hun familieleden. Zowel de EUAA Country Guidance van januari 2023, de EUAA *Targeting of Individuals*, het rapport van UNAMA van juli 2022 als het rapport van OSAR, beschouwen volgens hem personen, die banden hadden met de voormalige Afghaanse regering, als risicoprofielen. Hierbij verwijst hij nog naar een blogpost van Afghanistan expert Thomas Ruttig.

Verzoeker geeft vervolgens een theoretische uiteenzetting omtrent het begrip verwestering, waarbij hij een analyse maakt van de rechtspraak van de Raad, waarna hij stelt dat het voor iemand die op zeer jonge leeftijd Afghanistan verlaten heeft en sindsdien zijn vormende jaren (verder) buiten Afghanistan, in

het Westen heeft doorgebracht, er een vermoeden kan bestaan dat deze persoon 'verwesterd' is, ook al zou hij hier maar weinig concrete elementen van kunnen neerleggen, en op basis daarvan een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk is. *A contrario* zou iemand die niet noodzakelijk op erg jonge leeftijd Afghanistan verlaten heeft en zijn vormende jaren in het Westen heeft doorgebracht, andere concrete elementen moet aanbrengen om aan te tonen dat zijn verblijf hem in die mate veranderd heeft dat hij in geval van terugkeer een risico op vervolging zou lopen.

Toegepast op zijn situatie haalt hij aan dat hij, tijdens zijn langdurig verblijf buiten Afghanistan en in België, zich bepaalde westerse normen en waarden (individuele vrijheid, gelijkheid, respect, zelfbeschikking, enz.) heeft eigen gemaakt en deze inmiddels deel uitmaken van zijn identiteit en persoonlijkheid, zodat niet kan worden verwacht dat hij hier afstand van neemt in geval van terugkeer naar Afghanistan. Hij verwijst dienaangaande wederom op de onderzoeksplicht in hoofde van de verwerende partij, die volgens hem dient na te gaan op welke wijze verzoeker uiting heeft gegeven aan zijn sociaal leven en of hij naar school is gegaan, om vervolgens te besluiten of hij inderdaad bepaalde normen en waarden heeft geïnternaliseerd. Het kan van hem niet verwacht worden dat hij dit zelf had moeten inroepen, gelet o.m. op de gewijzigde context en de omstandigheden in Afghanistan en de op verwerende partij rustende verplichting om in haar onderzoek cf. artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet met alle relevante feiten en elementen rekening te houden. Het onderzoek van de vluchtelingenstatus richt zich bovendien op de eerste plaats op een prospectieve beoordeling van de vervolgingsvrees, eerder dan op het verleden. Hij verwijt de verwerende partij eraan voorbij te zijn gegaan dat hij wel degelijk zelf concrete elementen aangehaald heeft tijdens het gehoor daar hij heeft uitgelegd hoe zijn visie is op o.m. de plaats van religie in de samenleving, de islam en respect voor andere religies, de omgang met vrouwen en hoe de vestimentaire keuzes verschillen van de huidige heersende moraal en regelgeving in Afghanistan onder de taliban. Hij haalde ook nadrukkelijk aan dat hij vreest als ongelovige te worden beschouwd. Hij zal bij terugkeer niet meer in staat zijn om het spel te spelen.

De verwerende partij betwist niet dat hij op het moment dat hij Afghanistan verliet slechts veertien jaar oud was, hij nu nog steeds maar zestien jaar is en hij geen enkele ervaring heeft met de huidige door de taliban opgelegde regels. Zijn erg jonge leeftijd waarop hij hier is toegekomen en zijn lange verblijf in Europa impliceert volgens hem een noodzakelijke aanpassing en deelname aan en integratie in de Belgische samenleving en het sociaal leven, tijdens een vormgevende periode in zijn leven. Hij voegt toe dat hij als zoon van een persoon die onder het vorige regime de overheid diende, ongetwijfeld tot de dorpselite gerekend zal worden en daardoor een gegronde vervolgingsvrees zal koesteren of een reëel risico op ernstige schade zal lopen. Er kan ook vanuit gegaan worden dat verzoekers verwesterde levensstijl breder bekend geraakt is in verzoekers sociale kring, en daardoor ook bij land-, streek- en dorpsgenoten, wat het risico op vervolging of ernstige schade omwille van verzoekers effectieve of gepercipieerde verwestering in geval van terugkeer doet toenemen.

Zijn sociale en culturele aanpassing blijkt uit de verklaringen die hij zelf aflegde, maar ook uit de aanvullende stukken gevoegd bij zijn verzoekschrift, met name een verklaring van de ouders van zijn Belgische vriendin, S.R. en C.B., die zich kandidaat stellen om zijn pleegouders te zijn (stuk 5) en een verklaring van de NBMV-coördinator M.I. in het opvangcentrum waar hij sinds kort verblijft. Die verklaringen getuigen van zijn enorme persoonlijke ontwikkeling en tonen aan dat hij respectvol en geëngageerd is, zich de Franse taal uitstekend eigen heeft gemaakt en een werkstage loopt in de horeca. Daarnaast blijkt dat hij nauwe contacten heeft met een Belgische familie, waar hij de weekends vaak doorbrengt, dat hij een Belgische vriendin heeft en dat hij zich voorbeeldig integreert in de leefgroep. Hij meent dat op dit moment en op deze leeftijd redelijkerwijs kan aangenomen worden dat de manier waarop hij in België verder opgevoed is en zich op persoonlijk vlak ontwikkeld heeft, in geen enkel geval hetzelfde zou geweest zijn als zou hij in Afghanistan opgegroeid en opgevoed geweest zijn gedurende deze vormgevende jaren. Door zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving, is hij noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen geconfronteerd. Gelet op zijn blootstelling aan de Belgische samenleving kan aangenomen worden dat hij zich onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt die hij niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen. Vervolgens kaart verzoeker opnieuw het gebrek aan actuele, accurate, gedetailleerde informatie aan over de risico's als gevolg van een verblijf in en terugkeer uit Europa, waarbij hij onder meer citeert uit een rapport van Nansen, een bericht van Afghanistan expert Thomas Ruttig en een analyse van F. Stahlmann. Hij stipt onder meer aan dat historisch reeds gebleken is dat afgewezen Afgaanse asielzoekers omwille van hun terugkeer beschouwd worden als een mislukking, wat ook speelt binnen hun lokale gemeenschap en dat dat het loutere verblijf in Europa een voldoende reden kon zijn voor vervolging door de taliban. Daarnaast vestigt hij er de aandacht op dat een aantal heel recente maatregelen aantonen dat het taliban-discours uitermate strikt en religieus-conservatief wordt toegepast, wat hij vervolgens uitgebreid toelicht.

Vervolgens wijst verzoeker op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en op de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst in dit verband naar rechtspraak van de Raad waarin geoordeeld werd dat verder dient te worden onderzocht of deze situatie wordt veroorzaakt door een actor of het gevolg is van andere factoren. Verzoeker meent voldoende informatie te kunnen bijbrengen waaruit blijkt dat de machtsovername door de taliban overwegend aan de basis ligt van de huidige situatie. Citerend uit verschillende rapporten, gaat hij vervolgens nog uitgebreid in op de stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting en op het schrikbewind van de taliban.

Ten slotte wijst verzoeker op de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan waarbij hij zich het recht voorbehoudt om dit middel in de loop van de procedure en uiterlijk tot aan het sluiten van de debatten verder uit te werken. Hij wenst wel reeds te wijzen op de recente rechtspraak van het Franse Cour nationale du droit d'asile (CNDA) die ingaat tegen de positie die verwerende partij hieromtrent aanneemt en zich daarbij baseert op het recentste EUAA Country Guidance rapport over Afghanistan van januari 2023 (CNDA, beslissing van 14 februari 2023, n° 22023959). Hij stelt dat samen met de EUAA de CNDA erkent dat er in zijn provincie van herkomst, Nangarhar, wel degelijk sprake is van een situatie van "blind geweld ten opzichte van burgers". Hij vervolgt dat in zijn situatie deze analyse samengelezen moet worden met het verhoogde risico dat concrete individuele elementen met zich meebrengen. Hij benadrukt dat dergelijke elementen te vinden in het onbetwiste feit dat zijn vader voor het voormalige regime werkte bij de lokale veiligheidsdiensten en gelet op het feit dat hij minderjarig is.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Taksara van verzoekers vader;
- Foto's van verzoeker samen met zijn vader;
- Verklaring van S.R. en C.B., kandidaat-pleegouders;
- Verklaring van NBMV-coördinator M.O., opvangcentrum Croix-Rouge Montegnée;
- Mailcorrespondentie met Thomas Ruttig van 22 december 2022.

3.2. Op 1 augustus 2023 legt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Country Guidance : Afghanistan, januari 2023 ;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation" augustus 2022;
- COI Focus, "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022", 23 september 2022;
- COI Focus, "Afghanistan, Veiligheidssituatie", 5 mei 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", april 2022.

Bij deze aanvullende nota wordt tevens volgend stuk gevoegd:

- COI Focus "Afghanistan Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022.

3.3. Op 2 augustus 2023 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken:

- Pleegouder overeenkomst;
- Arbeidsovereenkomst jobstudent.

3.4. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij de volgende nieuwe stukken voegt:

- Promesse de contrat CEFA;
- Foto's familie Afghanistan (familiale band vader);

- Foto's met pleegfamilie België en zijn vriendin;
- Verklaringen van zijn pleegfamilie en zijn vriendin.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest verzoeker gedood te worden door de taliban wegens zijn verblijf in een westers land en omwille van de tewerkstelling van zijn vader bij de *Afghan Local Police* (ALP) in de provincie Laghman.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen en baseert hij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

I) Er kunnen vraagtekens worden geplaatst bij het beroep van verzoekers vader als commandant van de ALP omdat zijn kennis over de werkzaamheden van zijn vader bij de ALP vaag en ontoereikend is daar zijn antwoorden oppervlakkig zijn wanneer hij gevraagd wordt (a) hoe lang zijn vader voor de ALP werkte, (b) of hij al dan niet eerder een andere job voor de overheid heeft gehad, (c) over de opleiding die zijn vader volgde en (d) hoe en wanneer zijn vader commandant is geworden.

II) Zelfs indien aangenomen kan worden dat zijn vader commandant was van de ALP, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij als gevolg van die job geïsoleerd werd of zou worden door de taliban omdat geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende problemen die zijn vader zou hebben gekend daar (a) verzoeker weinig wist te vertellen over hoe zijn vader bedreigd werd door de taliban; (b) het zeer vreemd is dat zijn vader zou terugkeren naar Afghanistan te meer nu zijn andere collega's gevlucht waren en zelfs gedood werden; (c) verzoeker niet in staat is te concretiseren hoe zijn vader, na zijn terugkeer naar Afghanistan en er gedurende twintig dagen te hebben verbleven, tot de conclusie kwam dat hij er toch niet veilig was en dat hij persoonlijk geen problemen kende.

III) Er zijn daarnaast nog een aantal zaken die de geloofwaardigheid van zijn relaas verder ondermijnen: (a) de explosie, waarvan hij spreekt bij het CGVS, liet hij onvermeld bij de DVZ; (b) verzoeker legt inconsistente verklaringen af over waar hij in Afghanistan woonde in de laatste periode voor zijn vertrek.

IV) Het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een vroeger lid van het ANSF, waarvan hij *a priori* niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming aannemelijk te maken. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoekers vader problemen kende met de taliban, kan ook niet ingezien worden waarom verzoeker problemen zou hebben met de taliban omwille van de job van zijn vader.

V) Wat betreft de overige documenten die verzoeker heeft voorgelegd in het kader van zijn procedure motiveert de commissaris-generaal wat volgt: (a) de bewijswaarde van het tweede werk-gerelateerde document, zijnde een wapenvergunning van verzoekers vader waarin staat dat hij een teamleader was van de ALP in district Alishang, dient sterk gerelativeerd te worden nu uit de objectieve landeninformatie blijkt dat er een grote mate van corruptie en documentfraude heerst in Afghanistan en bovendien gaat het stuk niet gepaard met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen; (b) verzoeker toont niet aan dat de persoon op de 18 foto's zijn vader is en ze kunnen van eender wie zijn. Bovendien toont verzoeker zijn band met deze persoon niet aan; (c) de Kabul bankkaart toont enkel aan dat A.B.i een bankkaart had; (d) het document van het rode kruis, zijn CV en de brief die hij zelf schreef zijn indicaties van hoe verzoeker hier in België leeft en werkt, maar hebben verder eveneens geen bewijswaarde voor wat betreft de door hem aangehaalde asielmotieven.

4.3.3. Verzoeker zet in het verzoekschrift uiteen dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens zijn verblijf in België en zijn verwestering. Hij wijst in essentie op zijn jonge leeftijd en voert aan dat zowel uit zijn verklaringen, afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud als uit de door hem gevoegde stukken blijkt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan niet in staat zal zijn 'het spel te spelen' en zich hier zowel bewust als onbewust westerse waarden en normen eigen heeft gemaakt. .

4.3.3.1. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “zina” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici,

militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhuilen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *“to play the game”*. Het komt aan verzoeker toe in concreto aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, *“Country guidance: Afghanistan”* januari 2023, p. 21 en 72-79).

4.3.3.3. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat, gelet op zijn verklaringen, verzoeker bij het verlaten van Afghanistan, ongeveer in februari 2021 (AD CGVS, Verklaring DVZ, punt 33), veertien jaar oud was en dat hij bijna vijftien jaar oud was op 22 juli 2021, de dag waarop hij zijn beschermingsverzoek in België indiende. Op het moment van het persoonlijk onderhoud was verzoeker

zeventien jaar. Verzoeker bevindt zich twee jaar buiten Afghanistan. Hij heeft heden de leeftijd van zeventien jaar en verblijft inmiddels twee jaar in België. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud haalt verzoeker aan dat hij in België de studies “chemisch koken” volgt in de Franse taal en dat dit goed lukt (NPO, p. 2). Gevraagd door de protection officer wat zijn religie is, antwoordt verzoeker islam, waarbij hij uitlegt dat er een groot verschil is tussen zijn islam en de islam van de taliban omdat hij andere religies respecteert en ook nog stelt dat het voor hem niet uitmaakt of iemand een hoofddoek draagt of niet en de taliban het niet leuk vindt indien je werkt in een kantoor samen met een vrouw. Hij voegt nog toe dat er veel problemen zijn waarover hij kan praten (NPO, p. 12). Gevraagd hoe hij zijn geloof in België beleeft, licht verzoeker toe dat hij bidt als het tijd is om te bidden en ook deelneemt aan de ramadan, maar geeft ook opnieuw aan dat als iemand niet vast, hij daar niet in tussen komt en andere religies respecteert (NPO, p. 13). Op de vraag of verzoeker nog iets wil zeggen over zijn reis, geeft hij aan dat hij al twee jaar in België is, dat het moeilijk is om weg te zijn van zijn familie, maar dat hij hier is gaan studeren en dit graag verder wilt doen (NPO, p. 14). Gevraagd wat er met hem zou gebeuren bij terugkeer naar Afghanistan wijst hij er onder meer op dat hij er beschouwd zal worden als ongelovige omdat hij in Europa is geweest en alcohol en meisjes heeft gezien. Hij vervolgt dat je hier kan samenwerken met meisjes op het werk, wat in Afghanistan niet kan. Hij legt ook uit dat hij in het centrum optreedt als tolk voor andere jongens en naar het Frans vertaalt. Ter terechtzitting wenst verzoeker zijn kennis van de Franse taal te tonen. Vervolgens stelt hij dat er veel dingen zijn om te vrezen in Afghanistan omdat er geen scholen, uniefs, dokters en ingenieurs zijn, er niets overblijft (NPO, p. 15). Hij voegt nog toe dat hij de Belgische manier van leven heeft overgenomen (NPO, p. 16).

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legt verzoeker verschillende getuigenverklaringen voor van zijn begeleiders in het centrum (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6), waarbij hij wordt omschreven als een voorbeeld voor de andere bewoners, sociaal, geïntegreerd, sympathiek, gemotiveerd, dapper, zeer respectvol naar anderen toe en in staat om zich aan te passen aan zijn omgeving. Daar het gaat om verschillende getuigenissen afkomstig van verschillende begeleiders, kan hieraan bewijswaarde worden toegekend. Bovendien onderschrijft de beschrijving die zijn begeleiders geven, de verklaringen die verzoeker zelf heeft afgelegd in het kader van zijn persoonlijk onderhoud.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een e-mail van S.R. en C.B., die hij omschrijft als kandidaat-pleegouders (stuk 5). Zij stellen hierin dat zij kennis gemaakt hebben met verzoeker, dat hij een zeer lieve en beleefde jongen is, die zich goed integreert en goed Frans spreekt en die houdt van muziek en koken. Zij geven aan dat zij graag zijn meter en peter “*de parrainage*” willen zijn, dat zij een Belgische familie zijn met drie kinderen en er willen zijn voor verzoeker. Voorts voegt hij een schrijven van de coördinator van het centrum waar hij verblijft (stuk 6), waarin gesteld wordt dat verzoeker een jonge respectvolle jongen is die zeer geëngageerd is zowel in zijn werk als in de dagdagelijkse dingen, die goed de Franse taal beheerst en die de opleiding ‘hotel’ is gestart in Luik. Er wordt ook op gewezen dat verzoeker regelmatig contacten heeft met een Belgische familie en hij af en toe het week-end bij hen doorbrengt.

In zijn verzoekschrift wijst hij nogmaals op zijn jonge leeftijd waarop hij Afghanistan verliet en licht hij toe dat hij zich de kernwaarden, zoals ook andere westerse normen en waarden (individuele vrijheid, gelijkheid, respect, zelfbeschikking, enz.) heeft eigen gemaakt en dat die inmiddels deel uitmaken van zijn identiteit en persoonlijkheid, zodat niet kan worden verwacht dat hij hier afstand van neemt in geval van terugkeer naar Afghanistan. Hij herinnert eraan dat hij wel degelijk zelf concrete elementen heeft aangehaald tijdens het gehoor daar hij heeft uitgelegd hoe zijn visie is op o.m. de plaats van religie in de samenleving, de islam en respect voor andere religies, de omgang met vrouwen en hoe de vestimentaire keuzes verschillen van de huidige heersende moraal en regelgeving in Afghanistan onder de taliban. Hij stelt ook te hebben aangehaald dat hij vreest als ongelovige te worden beschouwd en dat hij bij terugkeer niet meer in staat zal zijn om het spel te spelen.

Bij zijn aanvullende nota van 2 augustus 2023 voegt verzoeker een “*convention du parrainage*” (een sponsorovereenkomst) waaruit blijkt dat verzoeker enerzijds en C.B. en S.R., een Belgische familie, anderzijds zich ertoe verbinden om regelmatige contacten te onderhouden van minimum drie bezoeken alsook om telefonisch of via sociale media met elkaar in verbinding te zijn. De overeenkomst voorziet er onder meer in dat verzoeker deelneemt aan het familiale en sociale leven van de sponsorfamilie waarbij de huisregels en de normen van de Belgische samenleving gerespecteerd moeten worden. Daarnaast voegt hij een arbeidsovereenkomst, waarbij hij als student tewerkgesteld wordt in een kebab-zaak van 25 juli 2023 tot 24 augustus 2023, wat hij vervolgens aanvult met een werkbelofte vanaf 25 augustus 2023.

De Raad erkent dat verzoeker vóór zijn vertrek uit Afghanistan, ongeveer in februari 2021, al deels gevormd was naar de Afghaanse gebruiken, waarden en normen, doch hierbij tevens dient te benadrukken dat hij ook een deel van zijn adolescentie, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd, in België heeft doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

Alhoewel verzoeker nog maar net iets meer dan twee jaar in België verblijft, geven zijn verklaringen, de bijgebrachte documenten en de verschillende steunverklaringen aanwezig in het rechtsplegingsdossier samen blijk van een goede integratie van verzoeker in de Belgische samenleving, waarbij dient te worden aangestipt dat verzoeker herhaaldelijk wordt omschreven als een zeer respectvolle jongen naar anderen toe, die zeer gedreven is in zijn werk en studies en dagdagelijkse activiteiten en die zich aanpast aan zijn omgeving. Daarnaast kan er niet aan voorbijgegaan worden dat verzoeker is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Te meer nu verzoeker regelmatig contacten heeft met een Belgische sponsorfamilie, waar hij week-ends doorbrengt en dat hij aldus noodzakelijkerwijze in aanraking komt met westerse waarden en normen. Bovendien blijkt uit de 'sponsorovereenkomst' gevoegd bij zijn aanvullende nota dat verzoeker er zich ook effectief toe heeft verbonden om met de Belgische familie regelmatig contacten te onderhouden, waarbij hij onder meer toe gehouden is om deel te nemen aan het familiale en sociale leven van de sponsorfamilie waarbij de huisregels en de normen van de Belgische samenleving moeten worden gerespecteerd. Uit zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud geeft hij ook meermaals blijk van het zich bewust te zijn van het verschil tussen zijn eigen visie op onder meer religie en omgang met anderen en diegene die wordt voorgeschreven door de taliban. Dat verzoeker daarenboven nog het initiatief neemt om een studentenjob uit te oefenen draagt, hoewel dit op zich geen blijk geeft van verwestering, mede bij tot het vaststellen van een doorgedreven wil tot integratie in zijn hoofde gelet op het geheel van omstandigheden. Zo uit het geheel van informatie die thans voorligt als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, tewerkstelling en zijn contacten met een Belgische familie, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto* overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. De Raad wijst vooral op de volgende elementen eigen aan verzoeker: (i) het feit dat hij twee jaar geleden op vrij jonge leeftijd als minderjarige zijn regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten, (ii) zijn verblijf in België van twee jaar als minderjarige (iii) zijn open visie naar anderen toe en bewustzijn van het verschil in de manier waarop hij zijn religie beleeft en omgaat met andere personen ten opzichte van de wijze waarop de waarden en normen worden voorgedragen door de taliban; (iv) zijn integratie en ondersteunende netwerk in België, met name de steunbrieven van zijn begeleiders alsook de getuigenis van de Belgische sponsorfamilie; (v) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap waardoor hij dreigt als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afgaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* 2023 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend drieëntwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO